

Moses knew that he had found favor in God's eyes. By deliberately identifying himself with Israel, he extended that favor to the whole nation.

TORAH PORTION for Shabbat: March 6, 2021

Ki Tisa (כי תשא | When you take)

- Torah: Exodus 30:11-34:35
- Haftarah: 1 Kings 18:1-39
- Gospel: Mark 9:1-10

* Special readings for Shabbat Parah are applicable this Shabbat.

Shabbat Parah (פרה | Cow)

* Maftir: Numbers 19:1-19:22

* Haftarah: Ezekiel 36:16-36:38

* Gospel: John 11:47-57

He Negotiated for Forgiveness

After forty days of fasting in his tent of meeting, Moses began to negotiate with God. Ever since the sin of the golden calf, the LORD had not referred to Israel as His people. Rather, they were Moses' people: "Your people, whom you brought up from the land of Egypt" (Exodus 32:7).

Moses, on the other hand, remained in God's favor. As he negotiated for forgiveness and atonement, he banked heavily on God's favor for him. He complained that, although he remained in God's favor, he felt disfavored because he was told to lead the people without God's presence.

The Hebrew word translated as "favor (chen, חן)" can also be translated as "grace." Thus Moses argued for mercy and forgiveness on the basis of God's grace toward him.

You have said, "I have known you by name, and you have also found favor in My sight." If I have found favor in Your sight, let me know Your ways that I may know You, so that I may find favor in Your sight. Consider too, that this nation is Your people. (Exodus 33:12-13)

On the basis of Moses' complaint, the LORD relented ever so slightly. Whereas previously He had declared that He would not go with Israel as they went up from Sinai, now He conceded that He would go with Moses. He said to Moses, "My presence shall go with you, and I will give you rest" (Exodus 33:14). Note that the pronoun "you" appears in the singular form. The LORD only promised to go with Moses and give Moses rest. He did not say so regarding Israel, nor did He acknowledge them as His people.

Mozes wist dat hij in Gods ogen welgevallen had gevonden. Door zich opzettelijk met Israël te vereenzelvigen, breidde hij dat welgevallen uit tot het hele volk.

TORAH PORTIE voor Shabbat:

Ki Tisa (כי תשא | Wanneer u neemt)

- Torah: Exodus 30:11-34:35
- Haftarah: 1 Koningen 18:1-39
- Evangelie: Marcus 9:1-10

* Speciale lezingen voor Shabbat Parah zijn deze Shabbat van toepassing. Shabbat Parah ("Sabbat [van de] rode vaars" שבת פרה) vindt plaats op de Shabbat vóór Shabbat HaChodesh, ter voorbereiding op het Pascha.

Shabbat Parah (פרה | Koe)

* Maftir: Numeri 19:1-19:22

* Haftarah: Ezechiël 36:16-36:38

* Evangelie: Johannes 11:47-57

Hij onderhandelde voor vergeving

Na veertig dagen vasten in zijn tent van ontmoeting, begon Mozes te onderhandelen met God. Sinds de zonde van het gouden kalf, had de HEER niet meer naar Israël verwezen als Zijn volk. Zij waren veeleer Mozes' volk: "Uw volk, dat Gij uit Egypteland hebt doen optrekken" (Exodus 32:7).

Mozes, aan de andere kant, bleef in de gunst van God. Toen hij onderhandelde over vergeving en verzoening, rekende hij zwaar op Gods welgevallen in hem. Hij klaagde dat, hoewel hij in Gods gunst bleef, hij zich benadeeld voelde omdat hem werd opgedragen het volk te leiden zonder Gods aanwezigheid.

Het Hebreeuwse woord dat vertaald wordt met "gunst (chen, חן)" kan ook vertaald worden met "genade". Zodoende pleitte Mozes voor genade en vergeving op basis van God's genade jegens hem.

Gij hebt gezegd: "Ik heb u bij name gekend, en gij hebt ook welgevallen gevonden in Mijn ogen." Als ik een welgevallen heb gevonden in Uw ogen, laat mij dan Uw wegen kennen, opdat ik U ken en een welgevallen vind in Uw ogen. Bedenk ook, dat dit volk Uw volk is. (Exodus 33:12-13)

Op grond van Mozes' klacht, gaf de HERE een klein beetje toe. Terwijl Hij eerder had verklaard dat Hij niet met Israël zou meegaan als zij van de Sinai opgingen, gaf Hij nu toe dat Hij met Mozes zou meegaan. Hij zei tot Mozes: "Mijn aanwezigheid zal met u gaan, en Ik zal u rust geven" (Exodus 33:14). Merk op dat het voornaamwoord "u" in het enkelvoud staat. De HERE beloofde alleen met Mozes te gaan en Mozes rust te geven. Hij zei dit niet met betrekking tot Israël, noch erkende Hij hen als Zijn volk.

Moses rejected the offer. Speaking in the first-person plural form, he said, "If Your presence does not go with us, do not lead us up from here" (Exodus 33:15). It was not adequate for God to accompany Moses, He needed to accompany the whole people. Moses deliberately identified himself with the people. It was as if Moses said, "If you want to show me favor and go with me, you need to show us all favor and go with all of us, because I am with the people." Moses would accept nothing less than grace for the whole nation. He knew that he enjoyed the favor of the LORD; he sought to include the nation in the merit of God's favor for him:

For how then can it be known that I have found favor in Your sight, I and Your people? Is it not by Your going with us, so that we, I and Your people, may be distinguished from all the other people who are upon the face of the earth? (Exodus 33:16)

Moses deliberately identified himself with the people, saying "us," "we," and, "I and Your people." He no longer appealed to the covenant with Abraham, Isaac, and Jacob. He no longer appealed to the "what-will-the-Egyptians-think" argument. He appealed merely to God's expressed favor for him. On his own merit in God's eyes, Moses hoped to atone for the entire nation. It was the only thing he had left with which to negotiate.

The LORD conceded again and responded, "I will also do this thing of which you have spoken; for you have found favor in My sight and I have known you by name" (Exodus 33:17). God agreed to forgive the nation, go with them, and acknowledge them as His people on the basis of His favor for Moses. This story illustrates the Chasidic concept of tzaddikism where the merit and favor of a single righteous person can be extended to others. On the basis of God's gracious favor for one man, the entire nation received the forgiveness of sin and a restoration of relationship with the Almighty. On the merit of one righteous man's standing with God, all Israel is granted standing with God. These are the mechanics of the gospel. The ultimate redeemer is like the first redeemer, making atonement for the entire nation on the basis of His merit alone.

The story also illustrates the meaning of the word grace. Christian teachers sometimes define "grace" as God's unmerited favor. On the contrary, grace (chen, חן) implies merited favor. Someone did merit it. Our righteous Messiah merited God's favor, and He identified Himself with us so that we might share in that favor.

Mozes wees het aanbod af. Sprekend in de meervoudsvorm van de eerste persoon, zei hij: "Als Uw aanwezigheid niet met ons meegaat, leid ons dan niet van hier omhoog" (Exodus 33:15). Het was niet genoeg dat God Mozes vergezelde, Hij moest het hele volk vergezellen. Mozes identificeerde zich opzettelijk met het volk. Het was alsof Mozes zei: "Als U mij een gunst wilt bewijzen en met mij mee wilt gaan, moet U ons allen een gunst bewijzen en met ons allen meegaan, want ik ben samen met het volk." Mozes zou niets minder accepteren dan genade voor het hele volk. Hij wist dat hij de gunst van de HERE genoot; hij zocht het volk te betrekken in de verdienste van Gods gunst voor hem:

Want hoe kan men dan weten, dat ik welgevallen heb gevonden in Uw ogen, ik en Uw volk? Is het niet doordat U met ons gaat, zodat wij, ik en Uw volk, onderscheiden worden van al de andere volken die op de aardbodem zijn? (Exodus 33:16)

Mozes identificeerde zich opzettelijk met het volk door te zeggen "wij," "wij," en, "ik en uw volk." Hij beriep zich niet langer op het verbond met Abraham, Izaäk en Jakob. Hij deed niet langer een beroep op het "wat zullen de Egyptenaren denken" argument. Hij beriep zich alleen op Gods uitdrukkelijke genegenheid voor hem. Door zijn eigen verdienste in Gods ogen hoopte Mozes boete te kunnen doen voor het hele volk. Dat was het enige wat hij nog had om mee te onderhandelen.

De HERE gaf opnieuw toe en antwoordde: "Ik zal ook datgene doen waarover u gesproken hebt, want u hebt welgevallen gevonden in Mijn ogen en Ik heb u bij name gekend" (Exodus 33:17). God stemde ermee in het volk te vergeven, met hen mee te gaan en hen als Zijn volk te erkennen op grond van Zijn welgevallen in Mozes. Dit verhaal illustreert het chassidische concept van tzaddikisme, waarbij de verdienste en de gratie van één rechtvaardig persoon kan worden uitgebreid naar anderen. Op basis van Gods genadige gunsten voor één man, ontving de hele natie vergeving van zonden en een herstel van de relatie met de Almachtige. Op grond van de verdienste van de positie van één rechtvaardige bij God, krijgt heel Israël een positie bij God. Dit zijn de mechanismen van het evangelie. De uiteindelijke verlosser is zoals de eerste verlosser, verzoening brengend voor de hele natie op basis van Zijn verdienste alleen.

Het verhaal illustreert ook de betekenis van het woord genade. Christelijke leraren definiëren "genade" soms als de onverdiende gunst van God. Maar genade (chen, חן) impliceert een verdiende gunst. Iemand heeft het verdiend. Onze rechtvaardige Messias verdiende God's gunst, en Hij identificeerde Zichzelf met ons zodat wij in die gratie zouden kunnen delen.